Quaresma - Cinquè

Per FrancescX el dl., 15/03/2021 - 00:00

Jr 31,31-34
He 5,7-9
Jn 12,20-33

Voldríem veure Jesús!

Seria en els temps de Jesús un desig molt normal, amb la fama que havia anat adquirint la seva persona pels seus actes, per la seva bondat i pel seu ensenyament. Tenim, com exemple ben clar, el cas d'aquell publicà que va enfilar-se a un arbre per poder-lo veure.

En el text d'avui, davant de la petició d'aquells grecs, Jesús es vol presentar, no amb la seva figura externa que arrossegava les masses i guaria els malalts, tampoc no es presenta com un líder que s' enfronta als els responsables religiosos que dominaven i abusaven dels senzills. Ell es presenta com aquell que arribarà a la plenitud de la seva vida en el moment en què semblarà ser un fracassat.

Nosaltres el podem veure!

Nosaltres, òbviament no podem veure Jesús en la seva figura física amb els nostres sentits de la vista, però sí, el podem veure, l'hem de veure, amb els ulls de la fe. I, per això, en el relat d'avui ens descobreix el sentit últim i transcendent de la seva vida. I Jesús ens diu, amb expressió típica de sant Joan, que ha arribat l'hora, l'hora en què serà glorificat. La glòria significa plenitud, plenitud de vida.... I la plenitud de vida li arribarà precisament el dia de la seva mort.

La mort que porta a la vida

I, Jesús, com ho acostuma a fer, exposa els fets transcendents amb metàfores i figures senzilles del seu entorn.

Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol; però si mor, dóna molt de fruit. A la vida humana de Jesús, la mort, també li donarà molt de fruit, li donarà nova vida.

A Jesús de Natzaret, la seva missió, el va portar a perdre la pròpia vida. Ell no va estimar tant la pròpia vida com la fidelitat a la seva missió. D'aquí la seva paradoxal expressió: "Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna"

Vida per a tothom

Però Jesús no amaga la feblesa de la seva condició humana. Jesús no es mostra super-home. Per això mateix, se sent torbat i sent la inclinació a dirigir-se al Pare perquè el deslliuri d'aquesta dura situació. "Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Jesús recorre a la confiança en el seu Pare, confiança que la seva missió donarà vida. Un moment semblant al que viurà a l'hort de Getsemaní.

Jesús preveu que la seva mort en creu no solament donarà vida nova a Ell, sinó també a tota la humanitat. "I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.»

Jesús ens atrau

I avui Jesús ens atrau al seu seguiment amb les seves mateixes actituds, que, d'una manera o altra, suposen donar, dia a dia, de mica en mica, la nostra vida, però revifant la nostra confiança que, si la sabem donar, se'ns donarà aquella altra vida, que Ell, l'enlairat a la creu, ens la va guanyar per a tots i totes, el dia de la nostra pasqua definitiva.

ETIQUETES
VEURE GLOTIFICACIÓ HORA DONAR LA VIDA